

[Landbrugsministeren]

gang. Men det, et mindstedirektiv ikke ændrer ved, det er forholdet mellem de danske ægproducenter indbyrdes. Der sker ingen ændringer. Jeg vil stadig væk fastholde, og det må være en lapsus fra retsudvalgets side i sin tid, at opmålingsmetoden skabte den forskel mellem de danske producenter, hvor man altså i samme type bur kan have 4 og 2 høns. Det kan da ikke have noget med dyremishandling at gøre. Det er en lapsus, fordi et flertal i folketinget vedtog, at burhøns skulle tillades i Danmark. Så jeg mener, vi burde kunne blive enige om at få denne lille korrektion, sådan at man kunne have de 4 høns, dvs. 600 cm² pr. høne, som vi har vedtaget, til også at gælde for de bure, som nu er i vanskeligheder.

Nu er jeg meget dyrevenlig, det er vi alle sammen, men man skal vel også tænke på mennesket, familierne. Jeg vil gerne spørge hr. Ole Espersen: vil man stadig ikke løse de problemer, hvor de 40-50 familier nu har været udsat for bødestraf på grund af denne tocentimeterregel? Skal disse familier stadig væk leve i uvished, stadig væk have bøder, så de må fratræde deres erhverv? Det hører også med i dette billede, for det er jo den egentlige årsag til, at beslutningsforslaget er kommet frem. Det er, fordi man ikke har taget sig sammen og rettet disse småting. Derfor håber jeg, det også kommer med i udvalgets drøftelser, så vi kan få det klaret, for så fik vi løst problemerne.

Så skal jeg sige om spørgsmålet om importstop, at jeg har meget vanskeligt ved at se efter denne debat, at man kan fastholde importstoppet ud fra artikel 30, når både hr. Ole Espersen og hr. Larsen-Ledet siger, at det er af konkurrencemæssige grunde. Man har lagt op til i anklagen imod os, at det er en teknisk handelsændring, man vil lave. Jeg har citeret et kommissionssvar til Anne Marie Jepsen. Jeg citerede således fra svaret, men spørgsmålet er: hvem er klogest? Skal man lægge mest vægt på justitsministeriets og udenrigsministeriets juridiske eksperter eller kun én - jeg ved ikke, om jeg tør kalde hr. Ole Espersen for ekspert - men det er det eneste udsagn, vi har, som siger, at det kan sagtens klares ved EF-Domstolen, den vil ikke gribe ind her. Det kalder jeg en påstand. Jeg kalder det en påstand, hr. Ole Espersen kommer med. Når de rådgiver os i justitsmi-

nisteriet, så plejer vi at regne med, at det er en objektiv vurdering.

Gentlemen's agreements, siger hr. Ole Espersen, lægger han ikke megen vægt på, for nu skal Storbritannien med. Den største risiko for import, for konkurrence, ligger naturligt fra Vesttyskland og fra Holland, hvor man har andre regler, men dér fastholder denne gentlemen's agreement, hvis vi kan få den igennem, at man straks indfører et minimumsdirektiv på 450 cm² for nye bure - straks. Så langt er man aldrig nået i fællesskab, så skrappe regler har man aldrig fået igennem.

Det sidste, jeg skal svare på, er spørgsmålet om forskning. Da der er så stor interesse for forskning og udvikling, også fra hr. Ole Espersens side, synes jeg, at det er meget kedeligt, at hr. Ole Espersen ikke modtager invitationen til at komme på Bygholm, hvor vi vil vise folketingspolitikere og bladjournalister og andre interesserede, hvad man forsker i, hvilken udvikling der er med det forskellige materiel og inventar til høns og til æg og til svin og til køer. Der har været en vældig udvikling i dette, og der sker stadig væk udvikling. Det, den såkaldt rullende forskning og disse forsøg viser i praksis, er, hvilke ændringer der sker, når man skal have tamdyr under produktion.

Jeg kan lige til sidst sige - ja, nu skal man passe meget på med at komme ind på det dyreværnmæssige, men lad mig så til sidst sige noget om afgift. Det vil jeg advare meget stærkt imod, for det er jo gefundenes fressen for de tendenser, som også findes i Europa i dag, som var der før anden verdenskrig, og som måske førte til verdenskrigen: dette, at man skal indkapsle sig. Hvilke interesser har vi i, at man bruger afgiftssystemet af konkurrencemæssige grunde og skjuler det under en dyreværnssag? Kan vi være interesseret i, at der kan opstå bevægelser eller bliver lande, der siger: vi ønsker ikke danske mejeriprodukter i dette land, uden at der pålægges store afgifter, fordi i Danmark har man ikke køerne i løsdrift? Vi har pr. tradition køerne stående bundne, men i andre lande har man dem i løsdrift. Det vil sige, at i Danmark mishandler man køerne: de skal gå løse, så derfor pålægger man en afgift! Det samme kan man lave for svineproduktionen. Man kunne sagtens finde ud fra sine egne nationale traditioner, at fordi vores